

Doktersvisite

Wij hadden een patiënt in huis en daarom werd onze huisarts gebeld, die 's avonds pas tegen zes uur bij ons binnenstapte om naar de zieke te komen kijken. Zelf was ik nog niet thuis en omdat ons kroost hongerig was, mocht dat vast aan tafel om te gaan eten. Mijn vrouw zou op mij wachten. Op de tafel stonden gekookte aardappelen, prei en een jus pan met gehaktballen te geuren. De kinderen zaten net te eten toen de dokter binnen stapte. Het rook vast bar lekker, want hij snoof eens goed en vroeg toen aan een van de kinderen: 'Eet jullie vader veel?' Waarop werd geantwoord dat dat wel meeviel.

Daarop zei hij: 'Dokters hebben ook wel eens honger', waarna hij zijn jas, waarvan de zakken vol zaten met rammelende medicijnflesjes, rechtstandig op de vloer liet zakken. Hij ging op mijn plaats zitten en schepte mijn bord vol met aardappelen, prei en jus en zette er een gehaktbal bovenop,. Hij wenste onze kroost smakelijk eten en at met smaak zijn bord leeg. Daarna zei hij: 'Als jullie vader toch niet veel eet, dan neem ik nog maar wat' en schepte nogmaals op. Toen ik even later binnenkwam, zag ik hem welgedaan achter mijn lege bord zitten, waarna hij zich met de patiënt ging bemoeien. Wij waren van mening dat onze dokter zich bij ons wel aardig thuis voelde.

Jan van Tunen

